

2020. JANUÁR–MÁRCIUS

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 17. ÉVFOLYAM 1–3. SZÁM

INTÉS VIGYÁZÁSRA

Lukács 12,35-40

„Legyen derekatok felövezve, és lámpásokat meggyújtva. Ti pedig legyetek hasonlók az olyan emberekhez, akik várják, mikor tér vissza uruk a menyegzőről, hogy amikor megérkezik és zörget, azonnal ajtót nyithassanak neki. Boldogok azok a szolgák, akiket az Úr, amikor megérkezik, virrasztva talál. Bizony, mondom néktek, hogy felövezi magát, asztalhoz ülteti őket, odamegy, és felszolgál nekik. És ha a második vagy ha a harmadik örváltáskor érkezik is meg, és virrasztva találja őket: boldogok azok a szolgák! Azt pedig jegyezzétek meg, hogy ha tudná a ház ura: melyik órában jön a tolvaj, nem hagyná, hogy betörjön a házába. Ti is legyetek készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amikor nem is gondoljátok!”

Huszonnégy éves koromban avatott lelkipásztorrá az akkori baptista egyházvezetői közösség. Tulajdonképpen attól a naptól kezdve jutott érvényre igazán az életemben a fenti igeszakasz. Azóta várom visszatérő Uramat, hogy irgalmas szívével pontot tegyen életem végére. Igyekeztem, hogy lehetőleg mindig kész legyek az ő fogadására. Kétféle módon történhetnek ezek a találkozások. Egyrészt úgy, hogy hívom és várom őt. Ő megérkezik, zörget, én azonnal ajtót nyitok, átadom neki a fő helyet. Leül otthonomban, elmondja legújabb terveit és szándékait. Mindent igyekszem megjegyezni. A nehezebbeket lejegyzem, mert a memória tökéletlen. – Ezek nem futó találkozások, hanem mindennapi konzultációk. Kérdezem, és ő válaszol. Kijelenti, mit kell tovább adnom, mondanom. Tökéletes gondolatai nagyon félszeg szavakká, mondatokká sivárodnak, amikor az üzenetet az én ajkam mondja tovább, vagy az én remegő kezem helyezi papírra – vers, vagy biznyságtétel formájában.

1933–2019

Mindig nagyon nagy élmény hallani az Úr hangját, amikor ezt mondja: foglald versekbe és mondatokba. Írd és mondd ezt és ezt. Soha sem szabad elfelednem, hogy ő üzen valakinek valamit. Isten Szentlelke „zúgása” nélkül mit sem érne a tehetség és az akarat.

„Legyen derekatok felövezve!” – Kora reggeltől késő estig igyekeztünk így élni közös életünket otthon-

nunkban, hogy jöhetett bárki bármikor, nem okozott zavart, meglepetést. Telefon: itt s itt, ekkor és ekkor – találkozunk! És mi azon nyomban készen voltunk az indulásra.

Egyszer felháborodva hallottam, hogy valamelyik fiatalabb lelkipásztor-kolléga kiírta az irodája ajtajára: Hétfő – szünnap. – Pedig a „derekatok felövezve” egyértelműen arról szól, hogy mindig van „fogadás”.

Ahol most élünk (Szeretetház), hetente tapasztaljuk, hogy tegnap még együtt imádkoztunk szenvedő nővérünkkel, amikor mondta, hogy mintha már egy kis fényt is látna az alagút végén... – Jól látta. Mert néhány órával később, éjfél-tájt az Úr eljött érte és hazavitte. Mert mindig készen kell lenni „ajtót nyitni”. Egy énekünk szavaival mondván, ez ennyit jelent: „Itt a szívem, vegyed, ó, Istenem. Neked adom, fogadd!”

Néhány régi barátom, testvérem már többször rákérdezett: Mondd! Van valami súlyos testi problémád,

betegséged? – Mert az utóbbi időkben olyan verseket írsz, melyeknek az a végső kicsengése, hogy készülsz a hazamenetelre. – A válaszom mindig ez: Igen, készülök a hazamenetelre.

Átfutottam eddig írt verseimen, és arra a meglepő felismerésre jutottam, hogy tényleg! – Írásaimnak szinte hetven százalékára az jellemző, hogy a záró sorokban mindig előkerül valamilyen variációban ez a gondolat, hogy – „és majd odaát, tenálad, az új hazában...” – Mivel közismerten optimista vagyok, nem gondolnám, hogy ez a „záró akkord” pesszimizmust sugallna. – Sőt! Inkább...

„Amikor megérkezik, virrasztva talál!” – Ez egy sorsdöntő kérdés. Csakugyan virrasztva talál?

Egy ténsorozat állomásai:

1. Lejött, hogy elhozza számunkra az életet, az üdvösséget.
2. Bevonult életünkbe, hogy ott lehessünk az ő barátai között.
3. Meghalt, mert életével lefizette az adósságunkat. Halála árán miénk az élet.
4. Feltámadt, legyőzte az örök ellenséget, a Sátánt. Megnyitotta számunkra a sír zárókövét, hogy kijöhessünk, és a mennyország ajtaját, hogy bemehessünk. A halálból az életbe.
5. Fölment a dicső országba. Ott hangzott el a nagy kérdés: Miért álltok itt, az ég felé nézve? Ez a Jézus úgy jön vissza, ahogy láttátok őt felmenni a mennybe.

Mi tehát olyan megváltott emberek vagyunk, akik egyfolytában várjuk, mikor tér vissza Urunk a mennyből, hogy amikor megérkezik és zörget, azonnal ajtót nyithassunk neki.

Amikor e sorokat írom, épp egy tornádó dübörög keresztül fölötünk. Villámlik, dörög az ég, jégeső szakad mindenre. – Bocsáss meg, Uram, de én most inkább becsuknám az ajtót, ha így és most akarnál bejönni. – Pedig „ha virrasztva találja őket, boldogok azok a szolgák”. – Jaj, Uram! Oly boldog vagyok, hogy még levegőt is alig kapok!

Az Ige mondja: „*abban az órában jön el az Emberfia, amikor nem is gondoljátok*”. – És a záró felhívás: „*Boldogok, akik megmossák ruhájukat, mert joguk lesz az élet fájához, és bemennek a kapukon a városba.*”

Gerzsényi Sándor

Gerzsényi Sándor testvér, a „Jó Pásztor” újságban megjelent írásainak statisztikája 2004–2019

Általános témájú cikk.....	46	Hit és kultúra	2
Beszámoló	2	Humor	2
Bizonyágtétel	2	Levelek	7
Elbeszélés.....	2	Szókepuszta	4
Évforduló (GS és BM 50.).....	1	Vers.....	134
Gondolatok.....	1	Vezércikk.....	23
Hajnalcsillag	1	Összesen:.....	223

GERZSENYI SÁNDOR KIADOTT MŰVEI

Ssz.	Mű címe	Kiadó	Év	Oldal
1.	Első kéve (közös kötet)	Magyarországi Baptista Egyház	1980	240
2.	Eldölt a szívemben	Magyarországi Baptista Egyház	1990	196
3.	Vallomás	Napsugár Alapítvány	1994	224
4.	Meditáció	Szerzői kiadás (Pécs)	2003	304
5.	Bibliai fejtörő	Szerzői kiadás (Pécs)	2004	120
6.	A századik	Jó Pásztor Alapítvány	2006	214
7.	Fölfelé a hegyoldalon	Jó Pásztor Alapítvány	2012	272
8.	A keskeny út vándora	Szerzői kiadás (Kiskőrös)	2018	276

A SZERKESZTŐ ROVATA

A Jó Pásztor rendkívüli számát tartja kézben a kedves Olvasó. Legutóbb – lapzárta után – csak egy betétlapon tudtunk hírt adni Gerzsenyi Sándor testvér haláláról. A temetésre is később került sor.

Mondhatnám, hogy ez egy Gerzsenyi-émlékszám, persze, azért az állandó rovatok megvannak, zömmel azonban az ő írásai töltik meg a lapot. Nem közlünk életrajzot, nekrológot, hanem egy önéletrajzot, amit a „Vallomás” c. kötete bevezetéseként írt. Ez volt az első önálló könyve (Napsugár Gyermekmentő Alapítvány, Szigetszentmiklós, 1994.) Ugyanebből a kötetből idézzük az előszót is, amely szintén tartalmaz fontos információkat.

Különösen szoros kapcsolat alakult ki Gerzsenyi testvér és a „Jó Pásztor” között, hisz a kezdetektől haláláig (2004–2019) – tizenöt éven át – volt a lap irodalmi szerkesztője. Munkáját szeretetszolgálatnak tekintette, és soha, semmiféle juttatást nem kért érte.

Egyházunk egyetlen, Ráth Mátyás-díjjal kitüntetett írója, költője, újságírója volt (2008), 2016-ban pedig megkapta a Spurgeon-díjat is.

Hetven éves volt, amikor a „Jó Pásztor”-hoz szegődött – már nyugdíjas, de – aktív, szinte halála órájáig.

Megadta neki az Úr azt a kegyelmet, hogy egy ebéd utáni szunyókálásból észrevétlenül távozott a földön élők közül, és az általa oly sokszor megénekelte mennyei városban ébredt, ahol az Úr Jézus várta...

A „Jó Pásztor”-ban 223 írása jelent meg, ebből 134 vers. Nyolc könyve közül kettőt a Baptista Egyház adott ki, egyet a Napsugár Alapítvány, kettőt a Jó Pásztor Alapítvány, három pedig szerzői kiadványként látott napvilágot.

Jelen rendkívüli számunk terjedelmét megnöveltük, 16 helyett 24 oldalon, változtatott versekkel, cikkekkel, képekkel emlékezünk elköltözött testvérünkre, barátunkra, kedves munkatársunkra.

Méltatásra kevés egy cikk, vagy egy külön szám, de ő nem is erre vágyott. Sokkal fontosabb életcélja volt. Szerette volna talentumát jól használni, szerette volna végig megállni a „nagy tusát”, amelyhez kapott is erőt az Úrtól.

Szívünk szeretetével gondolunk Rá, kedves feleségére, Marikára, és a hozzátartozókra. Igyekezni

fogjuk jól gondozni szellemi hagyatékát, amíg az Úr használni szeretne bennünket ebben. Mindezek után érthető, hogy a Jó Pásztor Alapítvány – ahogy ez a gyászszertartás során is elhangzott – saját halottjának tekinti Gerzsenyi Sándor testvért.

Közöljük – a sok közül – egyik legszebb ének-szövegét (természetesen a dallammal) a 21. oldalon.

A versek, cikkek önmagukért beszélnek, nem szükséges kommentálni őket.

A megkezdett 2020. esztendőre is gondolva, szeretettel üdvözlök minden kedves Olvasót, Urunk gazdag áldását kívánva:

Dr. Almási Mihály
lelkipásztor-szerkesztő

Gerzsenyi Sándor 18 éves korában

Mindig van miért hálát adni!

Rábók a mutatóujjával a mi nagyobb Bibliánk, és mutogatva léri édesapámat, mutat, azt vegye kézbe a könyvet, és amit ő otthonosan forogtat a Bibliáját, és így – az igeversek segítségével – kommunikálnak egy magyar baptista lelkipásztor.

Már nem nagyon emlékszem a beszélgetés részleteire, csupán arra, hogy édesapám a Lukács tizenegy harmadikkal fogja „szivótyogtatni”, „szivótyogtatni”, mire mi tudunk, hogy igen, szivótyogtatni, bölgetni, mosolyogtatni, hogy aznap délután vizsgájon, és nálunk ebédel. (Lukács farizeus, hogy ebédeljen nála. Bemenőn 11:37. „És ebédelni kiderült, hogy Hártné ő maga már bementett hívő, és Harkov-döntésé ellenére.

Később, az ebédelni kiderült, hogy Hártné ő maga már bementett hívő, és Harkov-döntésé ellenére.

Drága oroz barátom, ha ott nem maradtál valahol a harmadikon, s ha még élés a mennyire emlékszem ebből a furcsa találkozásból? Nyolcvanéves „tatuska” lehetett, ket ettel egy magyar baptista lelkipásztor család acaalánál, és hogyan lett kapocs tá tudja tenni, hiszen éld és hat?

Amint a múlt homályából előbukkant érdadtalomban ez a történet, ez lett az én hála-szövegem, Istenem, hiszen abban a vérvata-hívő testvérd, és megtanítottál arra, hogy te-vaik közelváltókká!

Gerzsenyi Sándor
(Esztergom, 50.14)

„Hálával áldozzál az Istennek és teljesíted a Felségesnek tett fogadásaidat!”

Így kezdődött Gerzsenyi Sándor és a „Jó Pásztor” együttműködése, aztán jöttek a cikkek, versek, az örökifjú irodalmi szerkesztőtől.
(A 2004. szeptember-októberi szám címlapja)

Gerzsenyi Sándor temetése

2019. november 30. szombat, de. 11 órakor

Kiskőrös, Evangélikus Temető

Temetési program

Ravatalozóban:

Liturgus: Mészáros Kornél

Nyitó imádság: Győri Gábor kiskőrösi lelkipásztor

Gyülekezeti ének. Temetési füzet 16-os

„Én jól tudom, Megváltóm él...”

Vers: Kovács Artúr – Az öreg hajós balladája

Ének: Szappanos Tibor, lelkipásztor – operaénekes

„Elnémul egyszer énekelem...”

Igehirdetés: Papp János lelkipásztor, egyházelnök

Ének: Vegyeskar

Nekrológ:

Mészáros Kornél lelkipásztor, főtthár

Dr. Almási Mihály lelkipásztor – teológiai tanár

Imádság: Tencut Zoltán intézményi lelkipásztor

Ének: Vegyeskar

Kivonulás a sírhoz

Ének: Férfikar

Igei szolgálat: Macher Tivadar lelkipásztor – Pécs

Hantolás – alatta férfikari ének

Imádság – Úri imádság – jelenlévő lelkipásztorok

Ének: Áldott legyen a frigy...

Áldás, részvétnyilvánítás

Mészáros Kornél, a Magyarországi Baptista Egyház főtthára beszél a gyászszertartáson

A sírkertben az összevont férfikar énekel

Dr. Almási Mihály:

SZUBJEKTÍV NEKROLÓG

Kedves Gyászoló Család, Gyászoló Gyülekezet!

Mészáros Kornél főtthár testvér részletes életrajz-ismertetője után – amit mondani szeretnék – annak leginkább *szubjektív nekrológ* lehetne a címe.

Több mint ötven éve kezdtem el írni a Baptista Egyház hivatalos lapjában, a Békehírnökben. A 60-as, 70-es években ez nem volt egyszerű. A főszerkesztő nem volt baptista, rendszeresen elutasította a missziós írásokat, mondván „túl meredek”, „ez nem jöhet le”, stb. Évekig írtam a Hajnalcsillag c. gyermekrovatot, igemagyarázatokat, rövid bibliai-archeológiai híreket szerkesztettem, és bizony nagy szükségem volt bátorításra. Ezt a baráti segítséget Gerzsenyi Sándortól kaptam meg. Vagy félszáz levelet őrzök a mai napig ebből az időből tőle. (Egyszer talán kiadom ezt a levelezést.)

Amikor kissé lazult a cenzúra, az egyház sajtóttháraként segítettem első verseskönyvének kiadásában, 1980-ban (*Első kéve*, Balogh Miklóssal). A későbbiekben a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány közreműködésével adtam ki a *Vallomás* c. kötetet, majd a Jó Pásztor Alapítvánnyal a *Századik* és a *Fölfelé a hegyoldal* címűt. Utolsó könyve (*A keskeny út vándora*) szerzői kiadványként jelent meg 2018-ban.

Tizenöt éve, amikor megalapítottam a Jó Pásztor c. missziós újságot, felkértem, hogy legyen a lap irodalmi szerkesztője. Akkor 70 éves volt. Boldogan vállalta. A Jó Pásztorban megjelent 134 verse, 23 vezércikke, 24 egyéb írása.

Hiánytalanul ott volt Marikával, kedves feleségével, a Szőkepusztai Konferenciákon – ameddig tehetett –

számos igehirdetést, bizonyágtételt, előadást hallottunk tőle, és a mindig komoly igei mondanivaló mellett élvezhettük egyedülálló humorát is.

Nem sokan tudják, hogy azokban az években, amelyekben büntették és mellőzték, volt kazánfűtő és rakodómunkás, évekig lakott olyan sufniban, ami teljesen alkalmatlan volt emberi tartózkodásra, és ide született két kislány is. Nem méltatlankodott. Kitartott elhívása mellett.

Hűséges házastársának és a családnak Isten vigasztaló kegyelmét kívánva, búcsúzom tőle a Jó Pásztor folyóirat mintegy 2000 fős olvasótáborában nevében.

Kövessük szerénységét, alázatát, kitartását és hitét, mert aki mindvégig állhatatos, az üdvözl.

A friss sírhant a koszorúkkal

Végezetül, *Penuél* c. versének utolsó szakaszát idézem, amit 80. életévének betöltése után írt.

Igen, ez itt a Kék Folyó.

Mostantól kezdve láthatom majd,

Ha előretekintek,

Gyönyörű-kék mennyboltodat.

Szemlélhetem szüntelenül.

Egy csak a dolgom,

Hogy el ne hagyjam hívásomat,

Csupán ha hívsz egy hangosabb hívással,

Az „örök réven” át

Tehozzád, dicső Országodba.

Most – néhány nappal 86. születésnapja előtt – fájó szívvel búcsúzunk tőle, de abban a bizonyosságban, hogy megérkezett a dicső mennyi országba.

A Jó Pásztor Alapítvány Gerzsenyi Sándor lelkipásztort, a baptisták egyik valaha volt legnagyobb költőjét saját halottjának tekinti.

*Dr. Almási Mihály
lelkipásztor*

Úgy ment el közülünk, hogy itt maradt

A következő sorokat *Ugrai Kovács Artúr* küldte, akivel sok évtizedes barátság kötötte össze Gerzsenyi Sándort, és aki a gyászistentiszteleten „Az öreg hajós balladája” c. verssel búcsúzott az elhunytól.

Lelkeszi fogadalma:

„...alázattal azon leszek, hogy betölthessen a Lélek, én pedig kitöltsem lelkemből mindazt, amivel valaki számára áldás lehetek.”

Hagyatékáról:

Lassan már ki kell lépnem ebből a létből, de még mindig nincs semmim, ami megnehezítené azt a könnyörtelen ténnyt, hogy itt kell hagynom. Ha végrendeletet kellene fogalmaznom, kizárólag csak a lelki-szellemi-intellektuális vonalon lesznek hagyatékaim. Mostanában szükségszerűen fölvetődik a kérdés, hogy mi lesz a „hagyatékommal”? Lesz valamim, amin nem fog a tűz, s ha lenne, lesz valaki, akinek az kellene?

Imádság:

A kiszabott idő elrepült felettem.

Alig lobog lángom. – Úgy vélem: elégtém.

De hogyha e csöpp fény még fellángolhatna...

S legalább egy szívnek jó irányt mutatna...

Az lenne kérésem, szent, felséges Isten:

Szálljon hozzád lelkem, ha elhal a testem.

(G.S.: Kit küldjek el?)

***

Úgy kezdte, hogy küldetést kapott,

s mert komolyan vette és hűségesen élte,

kapott mellé szelídséget és alázatot.

Örökölt hitet, zenei hallást, művészi hajlamot,

de sáfárként kezelte, hisz: küldetése volt.

(Bp. 2019. november, U.K.A.)

Gerzsenyi Sándor válogatott versei, írásai

VALLOMÁS

Gerzsenyi Sándor első, önálló verseskötete „Vallomás” címmel jelent meg 1994-ben. Idézzük belőle az előszót.

Előszó

Gerzsenyi Sándort nem kell bemutatni a baptista olvasóközönségnek. Ismert lehet a neve a kisebb evangéliumi közösségek előtt is, hiszen hosszú ideig volt sajtótitkára a kétes emlékű Szabadegyházak tanácsának. Két időszakban a Békehírnök felelős szerkesztőjeként népszerűsítette e lapot, mint újságíró; lelkipásztorként bizonyára akkor emelkedett hivatása zenitjére, amikor Pécssett fölavathatták új, impozáns templomukat, mely azóta is az ország egyik legmodernebb gyülekezeti háza.

Költészetével 1956 óta ismerkedhetünk a Békehírnök hasábjain. Verseinek első gyűjteménye 1980-ban jelent meg, amikor a Baptista Egyház közrebocsátotta a Balog – Gerzsenyi szerzőpáros „Első kéve” című közös kötetét. Azóta – természetesen – egyre gazdagodik az életmű, mind többen és egyre gyakrabban szorgalmazták a folytatást.

Gerzsenyi Sándor – feleségével együtt – kezdettől fogva nagy érdeklődést tanúsított a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány iránt. Régóta keresik a módját, hogy – a fizikai távolság ellenére – miként nyújthatnának ők is segítséget a gyermekmentő misszióknak. Egy kiadós telefonbeszélgetés alkalmával merült föl először egy újabb gyűjteményes kötet esetleges kiadásának gondolata. A szerző fölajánlotta, hogy amennyiben az Alapítvány vállalja a könyv megjelentetésével járó anyagi áldozatot és kockázatot, ő a forgalmazás teljes bevételét átengedi az Alapítvány javára. Ennek a testvéri kooperációnak a gyümölcseként veheti most kézbe az Olvasó a „Vallomás”-t.

Valóban vallomás ez a kötet! Noha úgy ismerjük Gerzsenyi Sándort, hogy alapjában véve inkább befelé forduló, magányt kedvelő ember, aki érzelmileg is visszafogott és fegyelmezett, ezekben a versekben mégis önfeledt és kitarulkozó. Nem rejt el vívódó, örök harcban élő „belső emberét”, meri vállalni a lelepleződést. Kiderül, hogy a lelkipásztor sem „szuper-ember”, hanem ugyanúgy a földnek porából gyúrt hitharcos, mint bárki más. Látjuk őt a mélyben és a magasban, mintha csak egy nagy-nagy körhintán ülne. A csüggedések völgyében együttérzésünk kíséri, fönt a hegyen együtt ujjongunk vele; úgy véljük, mintha velünk történének ezek az események, mintha bennünk menné-

nek végbe ezek a dolgok, és milyen jó, hogy valaki mindezt ki is tudja mondani. – De hisz épp ez a költői hivatás lényege!

*

Annak idején, 1980-ban, mint sajtótitkár, én kezdeményeztem az „Első kéve” kiadását. Örömmel gondoltam a kötetet, készíttettem a borítóttervet., írtam az előszót... Együtt örültünk annak, hogy a kötet „percek alatt” elfogyott. Úgy tereztük, hogy majd következik a második és harmadik „kéve”. Közbejött azonban amerikai szolgálatunk (1982–1986). A „kévék” elmaradtak. Amikor ez év februárjában beszélgettem barátommal – többek között a tervezett verseskötetéről is –, elmondta, hogy nem talál kiadót, amelyik vállalná a költségek megelőlegezését. Fölvettem, mi lenne, ha Alapítványunk vállalná a kiadást. Mind a Szerző, mind a Kuratórium támogatta a gondolatot. Így készülhetett el alig több mint egy hónap alatt ez a kötet.

Örülök, hogy Gerzsenyi Sándor verseinek „második kéváját”, a „Vallomás”-t éppúgy gondozhattam, mint az elsőt. Az olvasónak, a verselőknek sok örömet és áldást kívánok:

*Dr. Almási Mihály
lelkipásztor,*

*a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány
kuratóriumának elnöke*

A KESKENY ÚT VÁNDORA

Utolsó kötete szerzői kiadásként jelent meg 2018-ban, „A keskeny út vándora” címmel. Ebből idézzük az előszót.

Olyan családba születtem, ahol szüleim már rajta jártak a keskeny úton. Édesapám baptista lelkipásztor volt, édesanyám pedig egy nagyon buzgó, átadott életű pásztorfeleség. Öt gyermekük (mi sem természetesebb ennél!) szintén az ő hitvallásuk szerint szocializálódtunk, hívő családban, buzgó hívő gyülekezetben.

Nekem ráadásul még az is megadatott, hogy katolikus elemi iskolába járhattam. Az imaházzal szemben volt ez az iskola, melynek egy terme egyúttal kápolnának is működött. Oda járt át a szomszédos településről a plébános, hogy vasárnaponként és egyházi ünnepnapokon misézzen. Természetes volt, hogy a ministránsok azok a kis elemisták voltak, akik a legkeresztényibb módon beszéltek és viselkedtek.

Emlékszem, én is ministráltam. Amikor eljött az ideje a miserendben, finoman megráztam a csengőt, mise előtt és után szépen keresztet vetettem, és mondtam a kötelező imaszavakat és -mondatokat.

Odahaza nálunk a legtermészetesebb volt, hogy családi áhítattal kezdtük a napokat. Énekeltünk, igét olvastunk, megbeszéltük az üzenetet, majd egyenként imádkoztunk. Gyakran előfordult, hogy apuka elővette a hegedűjét, és közismert énekeket játszott, mi pedig tapsolva, kacarászva énekeltünk torkunk szakadtából.

Nem voltam megkeresztelve, természetesen, de ott-hon sokszor megbeszéltük, hogy ha eljön az ideje, én is fogom kérni a bemelegítésemet. De addig folyamatosan rajta kell maradnom a „keskeny úton”. Tudtam, mi az: bibliai tanítás szerint élni, s ha mégis botladozom, bűnbánatot tartani, bocsánatot kérni és haladni tovább az úton. – Az ottani gyülekezetben (Noszvaj) már kiskoromban aranymondásokat, verseket mondtam a testvérek előtt, nagy bátorsággal szavaltam. Legtöbbször édesanyánk írt nekünk rövid versikéket, és mi az örömmel hallgató testvériség előtt elmondtuk az „üzenetet”. Később rátértünk az ifjúsági újság, a *Hajnalcsillag* aranyos és szeretett verseire.

Bizonyára ez lehetett a gyökere költői mivoltomnak. Egyszer aztán, még iskolás sem voltam „írtam” én is egy köszöntő-verset. A szomszédban laktak Lakatos bácsiék, ő diakónus volt. Nagyon szerettem náluk lenni a hatalmas gazdasági udvarban, amely igazi „állatkert” volt számomra. Lovak, tehén, kisboci, disznó és futkosó malacok, mindenféle baromficsapatok, szalmakazal, szénadomb. Az állatok elfogadtak barátjuknak. Én pedig őket.

Egyik Sándor-napon aztán nekifogtam és „gyártottam” egy köszöntő-verset. Édesanyám egyik receptes irkájának a belső borítójára leírva találtam rá, nagy öröömre, teológus koromban. Megosztom kedves olvasóimmal:

*Egy csepp tinta cseppent
A cipőm orrára.
Én is megérkeztem
Sándor névnapjára.*

*Sándor bácsi messze-
Földön híres gazda.
Úgy látom, a kertben
Nincs egy szál gazja.*

*Zörgetik a ládát,
Pénzt akarnak adni,
De a pénzesláda
Nem akar kinyílni.*

*De Sándor névnapján
Én nem pénzért jöttem,
Csak azért, hogy Sándor
Bácsit felköszöntsem.*

(Noszvaj, 1938. március 18.)

A megterésemre, bemelegítésemre Gyulán került sor, annak a Körösnek a vizében, melyben Kornya Mihály is bemelegített valamikor. Hivatalosan és valószínűsítően akkor léptem rá igazán és valóban a keskeny útra teljes átadottsággal, visszavonhatatlanul.

Néhány hosszabb útszakasz: elvégeztem a nyolcosztályos gimnáziumot, utána a négy évfolyamos Baptista Teológiai Szemináriumot. Ezek után a lelkipásztorrá avatásom helyszíne Orgovány volt, első szolgálati állomásom. 1956-ban történt ez a sorsdöntő esemény. Igazán és valószínűsítően a keskeny út vándora lettem. Ateista világrend fogott körül, számos széles út vonzott és kínálgatta magát, néha ajánlat, máskor kényszerítés formájában. De az Úr megőrzött és vezérelt mindvégig.

Ebben a hosszú menetelésemben nekem a költészet volt egyik vándorbotom. Nemcsak rátámaszkodni lehetett, hanem viadalaim egyik fegyvere is volt az a tény, hogy írhatok, verset és prózát, valamint az az áldás, hogy sokan szeretettel fogadták írásos üzeneteimet.

Időközben bekerültem a Békehírnök munkacsapatába is. Harminc éven keresztül robotoltam, mint a „nemzet napszámosa”. Lelkesen, munkamániásan, fáradhatatlanul.

Nem túl régen kiderült, hogy van szívem. Ezt a sebészprofesszorok közelről megtapasztalhatták, amikor kézbe vették kioperált szívemet, és „nagyjavítást” végeztek rajta. Túléltem, Isten kegyelméből. Aktív lelkipásztorként hatvanegy esztendőn keresztül szorgoskodtam, voltam az örök Jó Pásztornak egyik földi bojtárja. Most már kezdtek elfáradni. Mi sem bizonyítja ezt egyértelműbben, mint az a tény, hogy a baptista szerezet-ház lett utolsó földi otthonom.

Innen már egészen élesen ki lehet venni az örök város körvonalait. Dicsőség Istennek, hogy hitem keskeny útja pontosan oda vezet, az aranykapuhoz!

G. S.
(Pécs, 2018. április 3.)

AZ „IGAZI”

„Én vagyok az IGAZI...”

Mondja Jézus.
vannak ugyan
voltak mindig, s maradnak is –
hamis próféták,
álszent papok
és hűtlen pásztorok.
Vannak ugyanis
vezetők, akik félrevezetnek,
utak, amelyek nem visznek sehova
és igazságok, melyekről kiderül,
hogy szemenszedett gázságok.
Vannak ugyanis
ajtók – s mögöttük mély szakadék tátong;
kezdetek – és soha sincs folytatás;
kenyerek – s bennük a halál mérge lapít;
szólótőkék – s rajtuk nincs egyéb virágnál.
Van ugyanis
Alfa, amelytől a mondat
soha nem jut el a záró Ómegáig.
Élet, amelyből nem fakadhat élet,
mert soha meg nem ízlelte
a meghalás üdvösséges kegyelmét.
Lámpa, amelynek fénye
felvillan élesen,
hogy aztán annál sötétebb legyen
a feketeség mindenfelé.
Jöjj hát közénk, te áldott IGAZI!
Alakítsd át hamis énünket,
hogy az „enyém”-et mielőbb
felválthassa a „mindenkié”!
Add, hogy a míves szavak helyét
elfoglalják az egyszerű
cselekedetek.
A nyavalygó érzelgősség helyére
áradjon valódi szeretet.
A sárral s mésszel falnak álcázott
palánk helyén hadd álljon kőfal,
mely oltalom és bizonyosság.
Igazi Jézus,
hozzám is jöjj közel,
lépj be az ajtómon,
hadd legyek én is
igazi gyermeked,
valódi keresztyén követed,
ki minden kétség nélkül
égi üdvösségednek is részese lehet!

ANYÁM IMÁJA

Sok vad vihar vonult el már fölöttem.
Mindből kivezetett az Úr. Nem értem,
hogya? s miért? De jól tudom, hogy közben
Anyám imádkozik.

Kifente nyelvtörét sok ellenségem,
hogy belém döfje. Most megszegyenülten
vonulnak félre. Nem tudják, hogy értem
Anyám imádkozik.

Hányszor hevertem Illés-keserűen
a kétség fenyőlombja csalfa hűsén!
Most mégis ujjongok. De otthon csöndben
Anyám imádkozik.

Az élet útja nem mindig derűs. Én
gyakran jártam az árnyak sűrű mélyét.
Hogya mégis fényben élek? Csöndben? Békén?
Anyám imádkozik.

Jöhet – míg élek – bármi, én a félest
Nem ismerem. Megyek előre bátran.
Legyőzöm lelkem minden ellenségét...
Anyám imádkozik.

ELJÖTT A DRÁGA ÜNNEP

Eljött a drága ünnep,
Nagy napja mennynek, földnek.
Ma múltjék gyász és bánat:
A Megváltó feltámadt!

Te csüggedt, bús tanítvány,
Tekints az Úrra, bizván:
Halálon győz az élet,
A sírtól nincs mit félned!

Igy néztek ki a menyegző napján

VÉTKES HALLGATÁS

*Ma bűn a néma ajkak
könnyelmű hallgatása.
Vétek, ha álmos szemmel
gunnyasztanak az örök
a várfokon magányos
semmittevésbe mélyedt,
komor, beteg lélekkel...*

*Nekem fáj némaságba
burkoltan várakozni,
hogy mások végezzék el
helyettem gyöngye éltem
nemes, nagy hivatását.*

*Jöjj, szánj meg, drága Lélek,
és tölts meg bátorsággal,
hogy hangosan kiáltsam
e füstölgő világba
az örök Jót, az Igét,
az örök Békét, Krisztust
s az örök Hont, a Mennyet.*

AKIT SZERETSZ...

*Akit szeretsz, ajándékként fogadd
Az Úr kezéből, s légy hálás e kincsért!
Nem érdemed, hogy tiszta, szép, eszes;
Érette Isten áldott nevét dicséred!*

*Akit szeretsz, szeresd szerelmesen,
Becézs meg szépívű, gyöngéd szavakkal!
Ha jönnek is a szürke köznapok,
Legyen virággal díszített az asztal.*

*Akit szeretsz, szeresd imádkozón;
Hordozd erőtlenségeit szelíden.
Állj érte naponként az Úr előtt;
Kegyelméből javadra fordul minden.*

*Akit szeretsz, szeresd örvendezőn.
Ne verjen sátrat nálatok a bánat!
Harsanjon kacaj! Jókedvű beszéd,
Vidám énekszó lengje át a házad.*

*Akit szeretsz, szeresd hűségesen.
Cserben ne hagyd soha. Légy hű halálig!
Boldog, ki társát boldoggá teszi,
Kinek az Ige szent fénye világít.*

Pécs, 1986. (Vallomás – Új versek, 1994)

PIHENŐ

*Uram, jó itt veled,
Hajlékod hűse elpihentet.
Szemem látón merül tekintetedbe,
Forró tenyered védőn rásimul
Könnyen hűlő szívemre.
Lüktetni kezd megint serényen
vérem s hitem.*

*Úgy kell kegyelmed tiszta harmata,
mint víz a tikkadt vándornak.
Rám száll a por s befed.
Szürkévé tenni próbál
bennem mindent, mi értékes, ragyog.
Nagy bársony-ujjaid
szelíden szorgosan letörlik rólam
a fáradtság csúf fekete ruháját,
A drágakő ragyogni kezd.
Megcsillan bennem tiszta, égi arcod,
s orcádnak fénye átsüt rajtam is.*

*Itt megjuházzik nyelvem
s méltón imádni örök Szellemed,
sokatmondó finom,
árnyalt kifejezéseket kutat.
Aztán elhallgatok.
Jó ez a csend.
Kiárad bennem, eltölt teljesen,
leigáz mint az óbor mámore.
Úgy eszmélek utána mint egy gyermek,
ki anyja karján elszunnyadt...
Nagy békesség fuvall át lelkemen
kétségeim eloszlanak.
Erősen, bizón indulok tovább.
Vissza kedves teendőim közé.
Vissza a hullámzó tömeg közé
ellenségek, és barátok közé.
Kis örömök, és nagy bánatok közé
vissza – remélni, cselekedni,
élni tovább örömmel, boldogan.
ÁMEN*

ITT VAGYOK, ENGEM KÜLDJ!

„Kit küldjek el, és ki megyen el nekünk?”
 Én itt vagyok, szent Uram, engem küldj!
 Leleplez égi fényed dicsősége.
 Tudom, irgalmad engem túlbecsült.

Nincs szó, mely méltóképpen kifejezné
 Hozzám lehajló szent szerelmedet.
 Kérlek, fogadj el, bár nem vagyok méltó,
 Hogy éppen most és éppen engemet...

Átvittél pusztító nagy próbákon.
 Hirdettelek – néped szolgálaként
 Pogány hadak vak sötétsége hullt ránk.
 Hitszemünk alig-alig lát ma fényt.

De nem lehet talán, hogy elvetettél,
 „Örök Kegyelem”... – Így szól szavad:
 Ha hűtlenek vagyunk, te hű maradsz,
 Mivel meg nem tagadhatod magad.

Hű Atyánk! Nincs erőnk, hogy megmaradjunk
 Melletted, utadon... Segíts nekünk!
 Gyengék vagyunk. Ó, áraszd ránk hatalmad,
 támogass bennünket, nagy Istenünk!

(Pécs, 2015)

A „PUSZTA” SZÉLÉN

Megfáradtan, de hálás szívvel jöttünk
 Szent jelenléted csöndes „csarnokába”:
 E „puszta helyre”, ahol reménységgel
 Tekintünk fel rád: ég és föld Urára.

Lelkünk kiszáradt a forró dűnéken.
 Halálos mérgű „kígyó” foga fájt ránk.
 Az út mentén megállunk, feltekintiünk.
 – Csak Jézusunk győzheti le a sátánt.

– Sivatagodból siess a „pusztába”!
 Átélheted hited megújulását...
 Kérd el s fogadd el gyógyító kegyelmét!
 Erőt kapsz Tőle, békességet, áldást!

LÁMPÁS

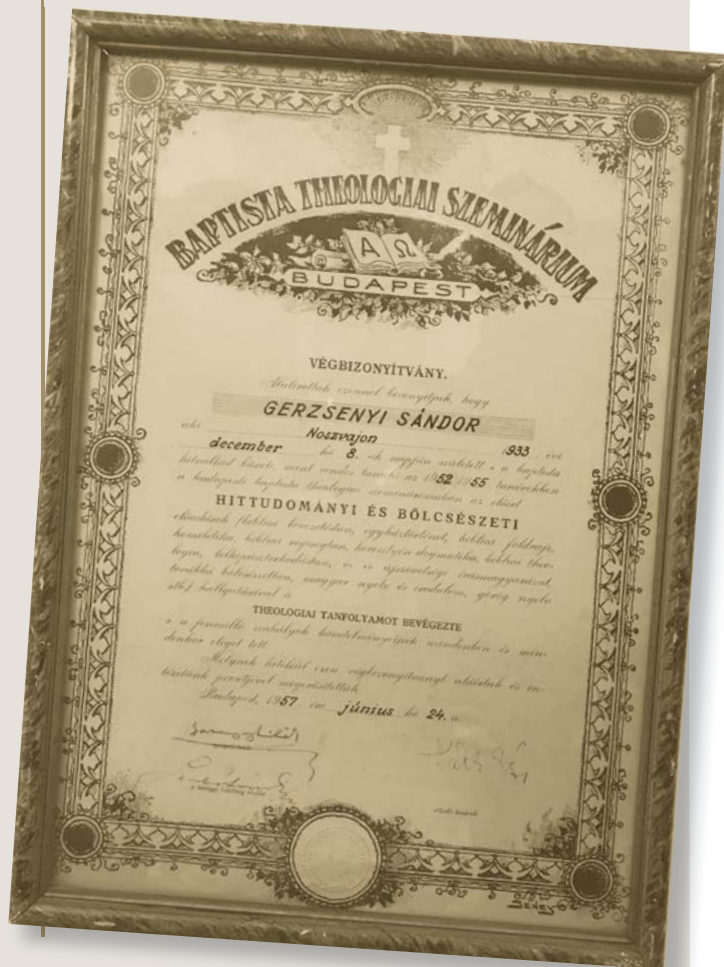
Világítani nem „szabad”,
 Hanem „kötelesség”!
 Lámpatartóban a helyünk.
 Senki el ne essék!

Ha a sátán vihart támaszt,
 Oltalmazd a lángot!
 Szólítsd hittel a Szentlelket!
 Megsegít, meglátod.

Minden megváltott keresztyén
 Hegyen épült város...
 Arra fordítsd mindig gondod,
 Hogy legyen világos.

S ha célba érsz, Üdvözítőd
 Szent kegyelme árán
 Lámpás lehetsz a mennyország
 Egyik utcácskáján.

(2014)

Gyermekversek

A SZÁZADIK

2006-ban jelent meg a Jó Pásztor Alapítvány gondozásában egy kuriózumnak számító gyönyörű, illusztrált verseskötet: „A századik”. A cím természetesen az elveszett bárányra utal, a versek pedig gyerekeknek szólnak. Idézem a bevezetést:

Bevezetés

Nagy öröm egy gyerekverseket tartalmazó könyvet útjára bocsátani, különösen, ha olyan költő új kötetéről van szó, mint Gerzsényi Sándor, aki mindig is elsősorban lelkipásztornak tartotta magát, s csak azután költőnek, újságírónak. Sok évtizedes szerkesztői múltja és három kötet publikálása után most – már nem fiatalon – a leghálásabb „olvasótáborhoz”, a gyerekekhez fordul...

Jó egy éve biztatom arra, hogy talentumát hasznosítsa, pótolja azt a nagy hiányt, ami a hívő gyermekversek területén évtizedek óta mutatkozik közösségünkben és általában is. Lelkesen nekikezdett az írásnak, s mint látható, nem hiába. Kedves, biblikus, humoros versek születtek. Köszönjük.

A Jó Pásztor Alapítvány egyik célja, hogy közösségünk értékeit őrizze és megújítsa. Ezek a versek értékörzők, miközben nagyon is újak, frissek, üdék.

Biztos vagyok abban, hogy gyülekezeteinkben a gyermekekkel foglalkozó tanítók boldogan veszik kézbe a kötetet, és számos verset osztanak ki szaválásra kicsiknek és nagyobbaknak ünnepi alkalmakra épp úgy, mint egy-egy vasárnap délutánra.

Gerzsényi Sándor első verseskötete (Balog Miklós társszerzővel) 1980-ban jelent meg a Baptista Egyház kiadásában. Sajtótitkárként kezdeményeztem és gondoztam a kiadást, írtam az előszót annak idején az „Első kévé”-hez.

1994-ben adtam ki a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány elnökeként a második Gerzsényi kötetet „Vallomás” címmel.

A harmadik kötet 2003-ban a szerző kiadásában jelent meg „Meditáció” címmel, és most 2006-ban a negyedik, a Jó Pásztor Alapítvány kiadásában. A gyermekek, a kiadó és egész közösségünk nevében is szeretném megköszönni a lelkipásztor-költő áldozatos, lelkes munkáját, az ihletett sorokat, amelyekért a szerző éppúgy, mint a kiadó, Istennek kívánja adni a dicsőséget.

Köszönet illeti az illusztráló művészt, *Gulyás Boglárkát*, aki önzetlen szeretettel készítette – immár a második Jó Pásztor könyvhöz – a remek grafikákat.

Kísérje Isten gazdag áldása a Szerzőt és az Olvasót, a szavaló gyerekeket és az őket örömmel hallgató szülőket, nagyszülőket, gyülekezeteiket!

Budapest, 2006. július

Dr. Almási Mihály
lelkipásztor
a Jó Pásztor Közhasznú
Alapítvány alapítója

A SZÁZADIK

*Volt száz juha egy gazdának,
De az egyik elveszett,
Ment, mendegélt, elkóborolt,
Mély szakadékba esett.*

*Bégetett nagy keservesen,
Véres volt a lábnyoma.
Tüske tépte, kő szaggatta.
Szurdok lett az otthona.*

*Utána ment a jó pásztor,
Hívogatta, kereste.
Elhagyta az egész nyáját,
Hogy őt visszaszerezze.*

*Kockáztatta az életét.
Borzasztó volt a mélység!
Gyötörte az elveszettet
A szomjúság, az éhség.*

*De a pásztor megtalálta,
A vállára vetette,
Tiszta szívből örült neki,
Dajkálgatta, szerette.*

*

*Nagy az öröm a mennyben is,
Ha egy bűnös hazatért,
Mert az Atya Fiát adta
Az elveszett juhokért!*

KÜLDETÉS

*Aki a sötétbe indul,
Lámpást vigyen magával.
Erős legyen annak szíve,
Ki küldetést ma vállal.*

*Kevés a szó. A tett se sok.
Kell hát a teljes élet.
Mit ér a sok haszontalan,
Elillanó ígért!*

*Ki másnak is adni akar,
Legyen gazdag szívében.
Fusson, aki látja a célt,
Hátra soha ne nézzen.*

*A láng ellobban hirtelen,
De a parázs felizzik,
Ha fúj a szél... Az életed
Legyen tűz mindhalálíg!*

*Ha a tömeg közé indulsz,
Békét vigyél magaddal,
És tiszta, mély szeretetet.
Szívvel szeress, ne szájjal.*

*Légy ízes mindig, mint a só.
Világíts, mint a mécses.
Igazodj formáló Urad
Baráti, jó kezéhez.*

BICIKLI

*Egy pár kerék, meg egy váz –
Tudja már az egész ház:
Így néz ki a kerékpár,
Egyszerű és gyorsan jár.*

*Másik neve bicikli.
az utcára viszik ki,
Mert csak ott megy igazán...
Pattanj fel rá, kis komám!*

*Lényeges az egyensúly!
Ha megbillensz, ne izgulj.
Mindig arra kormányoz,
Amerre dőlsz. Ne habozz!*

*Nagyon nagy a forgalom,
Vigyázni kell, mondhatom.
Figyelmes légy, ne laza,
Épségben érijél haza!*

MINT A PINTY

*Nálunk egy szép kalitkában
Piros csőrű pintyek élnek.
Egész nap csak fuvoláznak,
Mert ők híres nagy zenészek.*

*De szerintem baj van velük:
Mind a kettő kicsit süket,
Mert akárhogy kérem őket,
Nem fogják be a csőrüket.*

*A nagymamám arra tanít,
Legyek türelmesebb kicsit,
Mert a pintyek dalaikkal
A Teremtőt dicsőítik.*

ISTENI REND

*Nappal és az éjszaka,
Reggel és az este –
Így lett ez megalkotva,
Isten így szerezte.*

*Még tél van, de jön a nyár,
S alig hogy vetettünk,
Máris itt az aratás,
Gyümölcsöz a kertünk.*

*Míg csak forog ez a föld,
Ezek meg nem szűnnek. –
Magasztaljuk hűségét
Áldó Istenünknek!*

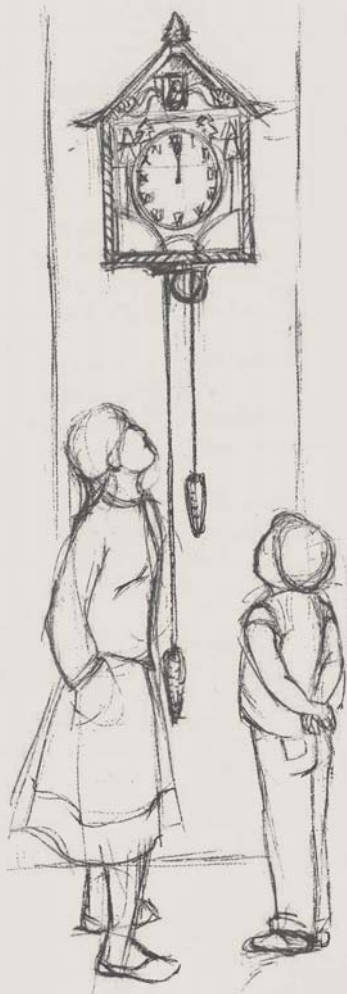
IDŐ

*Az idő pénz, de e szabályt
Megfordítani már nem lehet,
Mert akinek sok pénze van,
Gazdag bár, de időt nem vehet.*

*Az időt ki kell használni,
Mert különben gyorsan elszalad.
Halogatni, elnapolni
Az alkalmat sohasem szabad.*

*Ne kapkodj, hanem igyekezz!
Jó beosztás segítség lehet.
Tedd a dolgod minél előbb,
Hasznosítsd a múltó percekét.*

*Uram, köszönöm az időt.
Igéd szerint te azt akarod,
Hogy amíg e földön élek,
Boldogan tegyem akaratod.*

VASÁRNAPI ISKOLA

*A vasárnapi iskola
Drága nekiünk nagyon.
Bár iskola, számunkra ez
Üdítő alkalom.*

*Tanulunk a Bibliából
Sok szép történetet.
Megtudjuk, hogy a gyermekszív
Tiszta miként lehet.*

*Iskolánkban legfőbb erény
A szeretet maga,
Amelynek biztos alapja
Jézus áldozata.*

*Igen! Legfőbb parancsolat,
Hogy egymást szeretjük.
De ezt csak a jó Istennel
Karóltve tehetjük.*

*Aki nem hisz, elkárhozik!
De aki hisz, élhet,
Mert hit által övé lesz a
Boldog örök élet!*

FÖLFELE A HEGYOLDALON

2012-ben jelent meg a „Fölfelé a hegyoldalon” c. újabb könyv. Idézek az előszóból.

Előszó

Gerzsényi Sándor jövőre lesz 80 éves. Több mint 70 éve ír verseket. Azonban – ahogy erről a bevezetésben vall – még nem tudott írni, amikor már versikét fabrikált. Ezeket édesanyja írta be egy kockás füzetbe.

1956 óta publikál rendszeresen. 1962-től a Békehírnök munkatársa, évtizedekig szerkesztője.

Kiváltságnak tartom, hogy első verseskötetét (Balog Miklós – Gerzsényi Sándor: Első kéve. MBE, Budapest, 1980) mint a baptista egyház akkori sajtótitkára előkészíthettem és gondolhattam. Elmondható, hogy ez a kötet könyvészetileg is példátlan volt akkoriban egyházi kiadványként. Egész vászonkötésben, színes borítóval jelent meg 2500 példányban 356 oldalon. Kis túlzással „percek alatt” elfogyott.

A szerző 60. születésnapjára – mintegy „meglepetés-ként” – a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány adta ki a Vallomás című új kötetét (új versek). Ekkor már verseskötetre alig lehetett kiadót találni... Mind a két kötethez előszót és ismertetőt írtam.

2003-ban Gerzsényi Sándor szerzői kiadványként jelentette meg újabb kötetét Meditáció címmel.

2006-ban a Jó Pásztor Kiadó vezetőjeként adtam ki a A századik című, gyermekverseket tartalmazó, illusztrált, színes borítás, remek verseket tartalmazó kötetét...

Ennyit az együttműködésről és a múltról.

A Fölfelé a hegyoldalon története a Jó Pásztor-ban megjelent legutóbbi, általunk (kicsit Arany Jánosra utalva) Őszikéknek nevezett „ciklussal” kezdődött. A 80-hoz közeledő, sokat tapasztalt lelkipásztor-költő szomorkásnak tűnő, de sokkal inkább a „boldogság hazája” felé forduló, mélységesen megragadó, őszinte, hittel és reménnyel teljes strófái indítottak arra, hogy megkérjem, írjon, írjon és írjon – éjjel-nappal –, no meg szedje össze soha nem publikált írásait – és állítson össze egy új kötetet. Elkészült vele. Hála legyen érte a Mindenhatónak!

Önzetlen támogatóinknak köszönjük az anyagi segítséget. Biztos vagyok abban, hogy sok áldást nyernek az olvasók a versekből, egyik-másik esetén a költő vidám vagy épp fanyar humorát élvezhetik. Bepillantást nyernek az 50-es évek egyházpolitikai útvesztőibe, és rádöbbennek, hogy a görbe tükör nem is annyira görbe, az idősebbek pedig talán föl is ismernek egyeseket a „személyre szabott” versekben éppúgy, mint például a közgyűlési tudósításokban.

A kötet jó keresztmetszete annak a gazdag lelkipásztor-költői pályának, amelyet Gerzsényi Sándor bejárt. Szeretettel ajánljuk mindazoknak, akik örömet lelnek az olvasásban. Neki pedig további boldog, gazdag, munkás éveket kívánunk.

Dr. Almási Mihály

a Jó Pásztor Alapítvány alapító lelkipásztora.
Szigetszentmiklós, 2012 pünkösdjén

BOTLADOZVA – ELŐRE

*Hogy mit jelent szent elhívása,
Gyermekkoromban sejtettem csupán.
A „küldetés” szót megértettem,
S próbáltam ráhangolódni sután.*

*De Atyám komolyan gondolta.
Engem, agyagot korongra vetett.
Gyúrta, forgatta bölcs kezével.
Alakította az életemet.*

*Lehettem volna bármi más is,
De neki csupán egy hű „szolga” kell.
Szilárd lábakra állította
A hitemet, hogy sose bukjak el.*

*Bár botladoztam. Térdre estem,
Ám ebből az imádság „póza” lett.
A talpra állító segítség,
Kegyes irgalmassága fölemelt.*

*Sugallt, vezérelt, irányított.
Azt akarta, hogy áldássá legyek.
Lecsendesítette a tengert,
És síksággá változtak a hegyek.*

*Ahol az utak véget értek,
Ott ő állt, s mutatta a folytatást.
Mert néha olyan keskeny az út,
Magad előtt csak őt lásd, senki mást!*

*A mélységek és magasságok
Mögöttem sorakoznak. Ott, elől
Átláthatatlan fényességet
Szemlélek, s szívem végső célt jelöl.*

*A fény a Fénybe visszatérhet.
Ám ezen kívül minden itt marad.
A súlyos láncok mind lehullnak.
Leszek örökre boldog és szabad.*

(2011. július 22.)

FÖLFELÉ A HEGYOLDALON

*Amikor először hallottam felőled,
Még idegen voltál, nem kértem belőled.*

*Aztán megszólított szelíd, tiszta hangod.
Önigazságomnak bástyája leomlott.*

*Föltekintek rád, és boldogan kiáltom:
Jézus, te vagy az én Uram és Királyom!*

*Jó melletted élni! Nézlek és csodállak.
Boldog a hitem, mert mindenben ott látlak.*

*Útelágazásnál néha – bizony – félttem,
De tovább vezetél. Szeretted, nem kétlem.*

*Nagyvonalú Isten! Könnyeimet látva,
Bocsánattal néztél a megrepedt nádra.*

*Pislogó mécssemnek lángját felszítottad.
Akartad, hogy utat mutassak másoknak.*

*Ezt teszem még mindig. Bár lassul az ütem.
Meredek az ösvény, és verdes a szívem.*

*Még egy kis kitartás! – mondogatom csendben.
Talán te is hallod, ki fönt vársz a mennyben.*

*Vajon milyen lesz ott? – Százszor elképzelem.
Ha nyílik az ajtó, minden rendben legyen!*

(2011. aug. 30.)

DAL A SZARVASRÓL

*Nekivágott a havas rengetegnek.
Nem félt soha. Kalandvágy úzta őt.
Az ősök ismert példáit idézte,
Naiv hitükből merített erőt.*

*Egy éhes farkascorda volt a kezdet.
Elszántan, vérszomjasan támadott.
De lövés zaja robajlott a mélyből,
S a megriadt had már nem árthatott.*

*A hó-párduc lesből szökött az útra,
Mindenre elszántan bukkant elő.
Mint pengeéles szablya és hegyes tör,
Odavágott, s győzött a nyers erő.*

*Nyakán és marján az a forradás ott
A visszavert vad nem múltó nyoma.
Azóta hulló falevél nesztétől
Ő fut tovább. Nem lehet ostoba.*

*Rugalmas izmai könnyed zenéjét
Magával sodorta a déli szél,
Míg fönn az égen szelíd röppenéssel
Egy felhő tágas terekről regél.*

*Örült, hogy tudja, merre, hol a forrás.
Abból naponta friss vizet ivott.
Ki nem vadonban él, az nem is sejtí,
Túlélés-ügyben ez egy szent titok.*

*Az orvvadászok sóvár célkeresztje
Először ott kereste nagy szügyét.
Nem állhatott meg. Bátor szökkenéssel
Repült előre, s végül célba ért.*

*Ezer veszély gátolta nagy futását.
Ilyen természetű e vad világ.
Érezte, tudta, biztos volt hitében,
Hogy győzelmek után lát majd halált.*

*Igaza lett. Sok-ágú trófeája
Ott hirdeti, a nagy Vadász falán:
Soha ne add fel! Légy hű mindhalálíg!
Helyed lesz majd a győzők oldalán.*

(Pécs, 2011. május)

REPÜL A SAS-MADÁR

*Sas-fiókának nevezett egy nyáron
Gyermekkoromban az édesanyám.
Úti célunk volt a Bükk Várhegy-csúcsa.
Féltő szemekkel nézett föl reám.*

*„Ugye, a sasnak sziklán van lakása?”
Vidáman mondta: „És ott is marad!”
Jó lenne Isten közelében élni...
Szóltam, s belém égett a pillanat.*

*Apámat sasnak láttam, szárnyalónak.
Nincs semmi baj, hisz én is az leszek!
Hogy sassá váljak, napról-napra buzgón
Emeltek az imádkozó kezek.*

A sas nem fél soha! – oktatta bölcsen
A szívemet a nagy hitű „öreg”.
Ki fennen száll, nem szennyezi föld mocska,
S hiába vetnének reá követ!

Felülnézetből a hegy dombnak látszik,
És minden kisebb, minden egyszerűbb.
Zaklatott szívvel indultál, de ott, fönn
Megnyugvást nyersz és kellemes derűt.

Emelkedj mindig felhők magasába,
Isten gazdag értelme száll veled.
A lent hagyottat ég szemével látva,
Elcsendesedik lelked-szellemed.

Repül a nagy madár. Emelkedik. Nézd:
A szembe-szél is felhajtó erő!
Nem kell csapkodnia. Éles szemével
Látja a célt, és ő lesz a „nyerő”.

Az Úr ígérte: sas-szárnyakon hordoz,
Fiai felett lebeg szüntelen.
Megújul ifjúságod. Bízd magad rá!
„Ó, el ne hagyj, Uram, maradj velem!”

Ni csak! – kiáltom. Amott, messze-távol
Egy magas hegy csúcsán mit lát szemem?!
Az ott a rég megígért Örök Város,
A tökéletes, szent Jeruzsálem!

Szabályos, mint a négyzet. Négy falában
Tizenkét gyöngy-kapu. – Ó, hol vagyok?!
Isten lakik a városban s a Bányá!
Arany-utcákon arany fény ragyog.

Hej, sas-madár! A cél ilyen közel már!
Néhány nagy ív, és megleled helyed:
Tárul az ajtó, és egy átszegezett
Drága kéz éppen feléd integet!!!

(2011. május 14.)

FÁRADOK

Göröngyös az „odafele”,
„Vissza” meg már sose lesz.
Repülnék a mennyországba,
De a halál nem ereszt.

Előbb le akarja rágni
Rólam, ami az övé,
Csak aztán mehet a lelkem
A lelkes lények közé.

Ha eszem, elnehezülök.
Ha nem eszem, éhezem.
Dolgozni már alig bírok.
Írok, s reszket a kezem.

Csöndre, békességre vágyom.
A nyugalom elkerül.
Társaságot nem akarok,
Pedig nem jó egyedül.

Szédít, fáraszt a gyorsaság.
A lassúság kiborít.
Lötyög rajtam a „végtelen”,
A „végesség” beszorít.

Szerettem a hivatásom,
S míg csak leszek, szeretem.
Vállaltam, de főleg engem
Vállalt föl a Kegyelem.

Elengedjük egymást lassan.
Néhány lépés van csupán.
Egy nagy-ívű szárnyalás – és
Célba érek azután.

(2011. június)

Ez a kép az egyik „Gerzsenyi albumból” való.
Nem emlékszem rá, hogy hol készült és mikor.
Minden esetre üzenetet hordoz az eredeti képalá-
írás: „Jó dolog, ha van közös barátunk”.
A miénk egy több mint ötvenéves barátság volt.
– am –

Jó dolog, ha van közös barátunk ...

BESZÉLGETEK – MAGAMBAN MAGAMMAL

*Felkavarodnak a mondataim.
Káin a ritmus és Ábel a rím.
Káin a fegyver, az áldozat Ábel.
Nyelvzavarok vér-városa Babel.*

*Száll feketén fel az égre a füstje.
Hervad a rózsza és vérez a tüske.
Harci vihar hozott, nem puha szellő.
Lettem a nagy vadon vadja, szökellő.*

*Mint nyilat, Istenem karja kilőtt.
Szállni tanított. Nyertem erőt.
Visz, de megállít. A Könyve a kardom.
Kézbe kapom, de szívemben is hordom.*

*Rám tör az ős Gonosz. Támad a hitvány.
Nem lehetek soha gyáva tanítvány!
Küzdhetek ellene mind a halálig,
Míg a törekből a búza kiválik.*

*Eljön a vég, de ne félj soha, Sándor!
Meg ne riadj, költő, a haláltól!
Mert ha ragyogsz, ha az életed fény lesz,
Végül a mennyei honban is fénylesz.*

AZ ÖREG HAJÓS BALLADÁJA

*Só-marta, hínár-lepte, vásott bárka.
Csoda, hogy még a felszínen marad.
Moszatok, csigák martak oldalába.
Rozoga, múzeális, vén darab.*

*A vén hajós az árboccal bajlogat.
Vitorlát rángat... Túl gyors az iram.
Egybemosódik már a múlt s a holnap.
Közélg a part. – Ó, irgalmazz, Uram!*

*Ezer vihar közt érkezett e szirthez,
Mely forgácsot csinál belőle tán.
Jó lenne látni, a vén harcos mint lesz
Nyertes bajnok a hosszú harc után.*

*Szép kikötőből indult, ifjú hévvel.
Csattogtatta vitorláját a szél.
Nem értette, a mentőv miért kell,
S feje fölél az oltalmas fedél.*

*Őseitől egy kopott Könyv maradt rá,
Az szolgált biztos iránytű gyanánt;
Az kötözte meg, az tette szabaddá,
Az oldotta, ha rátört: a magányt.*

*A mélység torka gyakran tágra tárult,
Hogy elnyelje e csöpp kis csónakot,
De Isten karja szelíden alányúlt,
Szabadulást és új reményt adott.*

*Beszélik hajlott, őszfejú halászok,
Hogy jön még egy nagy próbatétel itt,
A végső part előtt. – Egy ősi átok
Szerint itt minden sajka széttörik.*

*Véget ér minden. Hádész nem ereszt el...
Ő maga talán mégis partot ér;
ha ráégett szívére a kereszt-jel,
Megmenekül – a Jézus Krisztusér'.*

*Rémek jönnek, hogy hitét elemésszék.
Körötte örvény, vad hullámhegyek.
De vén szívében éled a reménység:
A túlpartról Valaki integet.*

A TÚLOLDALON LEFELÉ

*Átkeltem már a jeges bércek ormán.
Elfáradtam. Csendesen ballagok.
A csúcson túl lankás, virágos rét vár.
A kenyérem végig el nem fogyott.*

*Szívem fölött e kopott, régi könyvet –
Mint botját Mózes, úgy szorongatom.
Könnyű megállni, és menni is könnyebb,
Ha ezen túl is ez lesz támaszom.*

*A múlt időknek mély, sötét kútjából
Merít a restülő emlékezet:
Ő volt oltalmam, ő, a drága Jézus,
S én áldom azt az átszegzett kezét!*

*Mert az a kéz a biztos oltalom, hol
Békességben lakozva nyughatom.
Ki nem ragadhat senki sem e kézből.
Megtart a hit, őriz a bizalom.*

*Elfogadom, hisz Uram megígérte,
Hogy készít számomra örök lakot.
Nem fél szívem, megyek tovább, előre.
Nyugodt léptekkel, bátran indulok.*

ZÁROM SORAIM

Amit az életemben értéknek tartottam és tartok

Apró gyermek voltam abban az időben. Megszokott eseménynek számított, hogy egy-egy vándor könyvtáros járta végig a felvidéki gyülekezeteket. Hozzánk is eljutott egy hátizsákos férfi azon a hétvégén. Vasárnap délután lévén, övé volt a szó az istentiszteleten. Bizonyosságot tett, új éneket tanított, végül pedig Bibliákat, lelki tartalmú könyveket ajánlott és árusított a testvéreknek.

Lelkipásztor édesapám meghívta őt hozzánk vacsorára és éjjeli szálásra. Másnap reggel – a szokott módon – családi áhítatra ültünk az asztal köré mi öten és hatodikként Csordás bácsi, a „kolportőr”.

– Na, gyerekek, tudtok már olvasni? – tette föl a kérdést. Mindhárom felraktuk a kezünket. Engem nagyon kicsinek talált és rákérdezett:

– Csak nem hogy te is? Aztán hány éves vagy? Mondom neki, hogy „öt, de inkább fél hat”. Nem akarta elhinni, hogy egy és két évvel idősebb lány- és fiútestvéremtől már én is megtanultam olvasni.

Azt mondja erre Csordás testvér (így szólítottuk).

– Na, kisfiam, ha te most felolvassz a mára rendelt igeszakaszt, kapsz tőlem egy ajándékot. Odatette elé a kinyitott Könyvet, és én megszeppenve, de büszke bátorsággal olvasni kezdtem:

– „Mert úgy szereté Isten e világot, hogy az ő egyetlen egy szülött fiát adná... – és így tovább, hibátlanul. Nem tudhatta, hogy két hete épp ez volt az aranymondás a vasárnapi iskolában. – János Három tizenhat!” – tettem pontot a mondat végére.

Miután így lezajlott a „feleltetés”, hümmögött, krákogott a drága vendég. Végül aztán kirukkolt a szép szöveggel, hogy:

– Drága gyermekem. Engem most arra indít a Lélek, hogy ezt a kis könyvet neked ajándékozzam – és átnyújtott egy sötétkék borítású Újtestámentumot. – Kísérjen téged ez a Könyv egész életeden keresztül!

Majd megölelt, megpuszilt, „felavatott” a feladatra.

– Így lett számomra – és maradt mind e mai napig – a legnagyobb és legdrágább érték a Szentírás, a Biblia, a Könyvek Könyve.

– Ez képezte szilárd alapját a lelkipásztori hivatásomnak is Az örök kérdésre, hogy „mi leszel, ha nagy leszel?”, én sose mondtam tűzoltót, katonát vagy vadakat terelő mozdonyvezetőt. Ez volt mindig egyetlen válaszom: „baptista lelkipásztor leszek!”

– Érettségi után az akkori ideológia „hős” képviselői kaján kacajok között utasították vissza egyetemi továbbtanulásra irányuló igénylő pályázataimat. „Mert tudd meg, drága gyermekem, hogy negyven év múlva itt már senki sem fogja tudni, hogy miféle szekta volt az a 'bakpista' vagy mi a csoda.”

– A „sors fintora”, hogy épp az ötvenhatos forradalom évében történt lelkési felavatásom. Ötven esztendő alatt hat körzetben végeztem lélekmentő, tanító és építő szolgálatot. És ma – méltatlanságom tudatában, mély alázattal és a lehajló kegyelmet dicsőítő örömmel – kijelentem, a legdrágább érték számomra azóta is a lelkipásztori hivatás! Az Úr elhívott, és ez a szent szolgálat teljes örömmel töltötte meg az életünket. A többes szám drága páromat, Marikát is egybefoglalja velem. Meggyőződésem, hogy a lelkipásztori szolgálat „kétemberes” munkakör, feltéve, hogy „lesznek ketten egygyé”.

Az még külön „ráadás” és hálaadási téma, hogy Isten Lelke nemcsak a beszélés, hanem az írás szolgálatát is rám bízta kegyelmesen. Ezt a szent „robotmunkát” mind e mai napig lelkesen, azaz szívesen végzem. Úgy mondjuk mi ezt, „iromániások”, hogy „amíg a toll ki nem hull a kezemből. Írok, amíg bírok.”

Amit életemben értéknek tartottam és tartok: ez a tény, hogy írhattam, írhatok. És ha ezt még valaki más is értéknek gondolja, azt mondom erre. „Ez volt az öregember kétfillérje”, amit az örök Isten perselyébe tehettem, halából mindenért.

Kissé fáradtan, de lankadatlan hittel és bizonyossággal ballagok „Fölfelé a hegyoldalra”. Ebből a kis kötetből idézem záró soraimat:

*Föltekintek rád, és boldogan kiáltom:
Jézus, te vagy az én Uram és Királyom!*

*Jó melletted élni! Nézlek és csodállak.
Boldog a hitem, mert mindenben ott látlak.*

*Útelágazásnál néha – bizony – félttem,
De továbbvezettél. Szeretted, nem kétlem.*

*Nagyvonalú Isten! Könnyeimet látva
Bocsánattal néztél a megrepedt nádra.*

*Pislogó mécssemnek lángját felszítottad.
Akartad, hogy utat mutassak másoknak.*

*Ezt teszem még mindig. Bár lassul az ütem.
Meredek az ösvény és verdes a szívem.*

*Még egy kis kitartás! – mondogatom csendben.
talán te is hallod, ki fönt vársz a mennyben.*

*Vajon milyen lesz ott? – százszor elképzelem.
Ha nyílik az ajtó, minden rendben legyen!*

(Pécs, 2015. december)

EMLÉKKÖNYV

Gerzsenyi Sándor lelkipásztor-költőről – könyvkiadási alap –

Gerzsenyi testvér egyetlen, még kapható verses, és novellás kötetét ajánljuk azoknak, akik szeretnének tőle legalább egy könyvet őrizni. A 272 oldalas kötet címe: Fölfelé a hegyoldal. A Jó Pásztor Alapítvány adta ki 2012-ben. Az eladásból származó bevételt az Alapítvány könyvkiadási alap létrehozására szánja. Ára: 2900 Ft. (Gerzsenyi testvér átadta Alapítványunknak néhány, kiadásra szánt kéziratát, és a kiadás jogát.) Ezeket szeretnénk sorra venni. Az első már 2020-ban megjelenik. Akiknek megvan ez a könyv, de szeretnének hoz-

zájárulni további Gerzsenyi-kötetek megjelentetéséhez, adományukhoz felhasználhatják a Jó Pásztor Alapítvány csekkjét. A rendelkező részbe írják be: „Gerzsenyi könyvek”! Minden vásárlást és adományt külön levélben megköszönünk. Gyülekezetek könyvtáraiknak, de ajándékozás céljából is megvásárolhatják, kedvezményes 2500 Ft/db áron.

Ápoljuk közösen az áldott hagyatékot, és tegyük elérhetővé! Testvéri üdvözlettel:

a szerkesztő

SZÁZ ÉVE SZÜLETETT...

(Almási Mihály, 1920–1987)

„Lapzárta után vettük a hírt, hogy Almási Mihály lelkipásztor testvér, a Történelmi Bizottság titkára, az Egyháztanács tagja, 67 éves korában, június 21-én általment a halálból az életbe. Temetésére június 27-én került sor az orgoványi református temetőben. Isten iránti hálával emlékezünk testvérünk csöndes életére, és áldozatos szolgálatára, a viszontlátás krisztusi reményében.”

Így adott hírt a Békehírnök 1987. július 5-i száma édesapánk haláláról. A lap július 27-én közölte azt a részletes nekrológót, amit a temetésen Szebeni Olivér, korábban kiskunhalasi lelkipásztor írt és mondott el. A nekrológ címe: „Azt tette, ami rábízott.”

2020. január 6-án volt születésének 100. évfordulója.

A Biblia felszólítása szerint különös szeretettel emlékezünk rá, hisz nemcsak „előjárónk” volt, hanem példakép is.

Az Örömhír Alapítvány elérhetőségein számos, kedves megemlékezés olvasható az évforduló kapcsán (<https://www.facebook.com/oromhiralapitvany>, vagy <https://www.oromhiralapitvany.hu>).

A sírjára helyezett egyik emlékosztorú szövege: „Emlékezzetek meg a ti előjáróitokról, akik szólották néktek Isten beszédét, és figyelmeztvén az életük végére, kövessétek hitüket.” (Zsid 13,7)

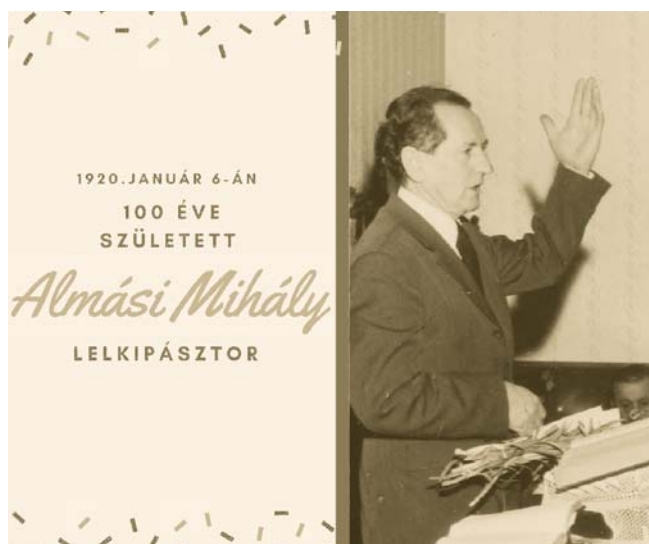
AM

A MAGYAROK IGASZÁGA

Van valami végzetes abban, hogy Magyarországot eltiporták a világháború után Párizsban. Nem akarták megmenteni, nem akartak vele szerződő partnerként tárgyaló asztal mellé ülni. Hiába beszélt nyugati nyelveken Apponyi Albert briliáns ékesszólással. A szerződés egyoldalú volt, Magyarország képviselőjében a saját mentégeről egy szót sem szólhatott senki. Aki úgy érezte, hogy megalázó módon kezelik a magyar küldöttséget, az fegyveres kíséretet kapott. Teleki Pál földrajztudós 1918-ban elkészítette, majd Párizsban bemutatta Magyarország néprajzi „piros térképét”. Ezzel jelölte az országban túlsúlyban lakó magyarság tömbjeit. Más népek (németeket, különféle szlávokat, románokat) lakó területeit egyéb színekkel rajzolta meg. Nem hallgatták meg az érveit. A döntést valóban úgy hozták meg, hogy most „a magyar nép minden irányból önmagával határos”.

Az első világháborús hadüzenetet Bécsben mondták ki, nem Budapesten, mégis Magyarország fizetett leg többet.

Egy angol lord, egykori légügyi miniszter Rothermere, híres jelszava a népek közhangulatát kívánta megfordítani, de nem volt sikere. Repülői bejárták Európa fővárosait: „Igazságot Magyarországnak!” (Justice fo Hungary!) Hirdették országszerte, még az utolsó hábo-

rús ellenfél Olaszország minisztere is csak „banális tragédiának” minősítette Magyarország területi veszteségeit.

Csopják Attila veje, Jámbor Lajos (1884–1954) kíváncsora festőművész engedélyt kapott arra, hogy fesse le a magyarok iránt lojális angol főurat. Kép jelent meg a Pesti Hírlapban, ahogy Louis Jambor dolgozik a festő-állvány mellett és lefesti a lordot 1928-ban hálából azért, hogy a békekötés igazságtalanságára rámutatott. Budapesten egy szobor is hirdeti Magyarország bánatát. A különös viselkedésű, lovagias politikus rendelte meg a szobrot, hogy a bánkódó két női alak által hirdesse a fájdalmat, amit „gyermekai” az elszakított országrészek felett érez.

Szebeni Olivér

A nagy Trioanopalota Co telle-csarnok (52 m hosszú és 7 m széles teremfolyosó), ahol a békediktátumot aláírták Magyarország feldarabolásáról

VÁRATLAN KARÁCSONYI AJÁNDÉK

Az emberben mindig a nem várt körülmények váltják ki a legnagyobb örömet, ahogy nálam is 2019 karácsony hetében az ismeretlen angol nyelvű kutató intézet (Yasni People Search, Frankfurt a/M) értesítése néhány régebbi publikációimról, amelyekről én már el is feledkeztem.

Az intézetet 2007-ben alapították, de engem korábbi publikációim, nyilatkozataim alapján tartanak nyilván. Például hutteri kódexek magyar, és szlovák nyelven írt okiratainak korrektoraként a kanadai Pandora Press-nél. – A budapesti Társadalmi Szemlénél megjelent digitális tankönyvtárban, 1994-ben megjelent magyar ismertetésemért: Társadalmi és vallási jelenségek a rendszerváltás után, angolul: Toward the understanding... Legújabbam pedig még korábbi angol értekezések hírével leptek meg:

1. Baptista lelkészek lapja (Baptists Ministers Journal) 237. évf. 1992. Through Trial and Tribulation, Baptist in Hungary. By Oliver Emil Szebeni, chair the Historical Commitee...(Üldözéseken és zaklatásokon át, Baptisták

Magyarországon. Szebeni Olivér Emil írta, a Történelmi Bizottság elnöke.)

2. Alex Kish. The Origin of the Baptist Movement Among the Hungarians. (A baptista mozgalom eredete a magyarok között. Leiden, Brill, 2011. Könyvének elején ismertetik a kolozsvári Rottmayer családot.

Rottmayer János nevet ketten is viseltek, apa és fia. Az édesapa a Hamburgból hazatérő, 1846-ban Budán letelepült bibliaterjesztő, akit 1850-es megtorlások idején Hajnau katonai bíróság elé citált. A család 1860-ban Kolozsvárra költözött. János fia viszont Bécsbe ment, ahol Millard Ede mellett könyvelőként dolgozott a Brit és Külföldi Bibliaársulatnál. Néha hazalátogatott Kolozsvárra. 1871 karácsonyán is ezt tette, ahol megkérte az édesapja, hogy az ottani vasárnapi iskolában a gyermekeknek beszéljenek Jézus Krisztus születéséről. János nagyon nehezen erőteltette a magyar beszédet.

Mária a Vallásos Iratokat terjesztő Társulatnál dolgozott Hamburgban. Tolmácsolt és angol cikkeket fordított németre. Amikor férjhez ment Csopják Attilához ezért írták, hogy „angolul is tud”. (Békehírnök, 1897. 4. old.)

Bécsből kapott okmányok másolatáról tudjuk, hogy volt még egy Rottmayer Károly is, aki L. R. Conradi adventista misszionárius kolozsvári evangélikációját bejelentette az akkori rendőrségen. Éppen találkozott Jánossal. Bizonyára ő lett adventista, de ez kizárja, hogy „az első baptistából lett az első adventista,” – ahogyan ezt egy időben, széles körben hirdették.

Közöltek magyarul még egy „elfogott” nyilatkozatomat. Pontosabban abból is kettőt. Mindkettő arra a kérdésre válaszol: Te miben hiszel?

19 éves koromban váratlanul mély Isten-élményben volt részem. A háború utáni nyomorúságos állapotok között, majd a „működő szocializmus” ideológiai ellentétaként küzdöttem. Volt úgy, hogy mindenki sajnált a hívőségem következményeiért, de mai tapasztalataimmal a legnagyobb kincsnek tartom, hogy istenhívő ember maradtam a mai napig.

A másik hitre vonatkozó válaszomat már két éve közölte a Yasni: Hiszek a teremtő Istenben, akit korlátolt és szerény ismeretemmél fel sem foghatok és a hitem a legnagyobb törekvésem ellenére sem képes olyan nagy lenni, amennyire szeretném.

Ezeket az utóbbi soraimat több ezer ember olvasta el.

Szebeni Olivér

Ott függ a néma Bárány

Finn dallam

Gerzsenyi Sándor 1957

1. Ott függ a né-ma Bá - rány: A vé - re föld-re hull, Míg
 2. Úgy fáj a szí-ve-m néz - ve E ko - ro - nás Ki - rályt, Mert
 3. Most hogy re-beg-jek há - lát A meg-nyílt öt se - bért, Hogy

dúl kö-rül az ár - mány, S a tö - meg zúg va - dul. Szent
 rút tö - vis az é - ke, S tes - tét kín jár - ja át. Én
 ad - ta bű-nöm á - rát El - ron - tott él - te - mért? Ím,

ar - cát üt - leg é - ri, És hull re - á a vád, S ő
 térd-re hull-va kér - dem: Ó, mért szen-vedsz, mi - ért? Ő
 ma-gam-ról le - mon - dok, Ö - vé e - gész va - lóm, Így

sze - líd han-gon ké - ri Az ég bo - csá - na - tát.
 vá - laszt ad sze - lí - den: Ten - ger - nyi bű - nő - dért.
 le - szek vé - le bol - dog, Hisz ő az üdv - a - dóm.

Olvasóink írják

A kitelepítésről szóló cikk egészen felelevenítette bennem a gyermekként átélt régi emléket...

....Mikor Szolnokot elhagyta a dökögő szerelvény, a bátyáim a rácsos ablakon kémleltek kifelé. Vajon merre megyünk, merre visznek? Kis idő múlva, szinte egymás szavába vágva újságolták a felfedezésüket. „Figyeltük a napot.... – Délnek fordult a vonat!!!” – Hála a Gondviselőnek!! Most már talán nem Szibéria lesz, ahova visznek – mondta édesapám, édesanyám pedig egy kis mosollyal még jobban magához szorított...

Még hosszú-hosszú órák teltek el, valamikor másnap egy vasútállomáson megállt a szerelvény. Pitvaros, végállomás. Teherautók álltak sorba, várva a megérkezetteket, hogy még innen is tovább vigyenek egy néhány száz lelkes kis faluba, Csanádalbertire.

Akik a szerelvény elején voltak, azok bútorait, dolgait már pakolták az autókra, a többiek beszélgettek, sírdogáltak, emlékeztek...

Egy hang azonban kitűnt a monoton beszélgetésből. Egyre közelebb hallatszott, és most már tisztán érthető volt: Vannak itt baptisták? Jó napot! Vannak

itt baptisták??? Egy fürgejárású fiatalember ért éppen a mi vagonunkhoz... Édesapám eléje ment, és mondta. Igen, vannak! Mi baptisták vagyunk!

A fiatalember is bemutatkozott: Hetényi Pál vagyok, a Kondorosi Baptista Gyülekezet lelkipásztora. Megtudtam, hogy ma érkezik szerelvény, azért jöttem, hogy ha jönnek testvérek, felvegyem velük a kapcsolatot!

– Áldott legyen az Úr!! ... és áldja meg jó Atyánk a testvér munkáját!! – így édesapánk. Testvéri ölelések következtek, édesapámmal, bátyáimmal, szeretetteljes kézfogás édesanyámmal, és a nagymamával, és nekem is jutott egy kis mosoly... (Egyetlen baptista család voltunk a hosszú szerelvényen.)

*

Sokszor emlegette édesapám, hogy azzal az igével indultak el, ami a Jeremiás könyvének 23. rész 23. versében van: „Csak a közelben vagyok-e Isten? Nem vagyok-e Isten a messzeségben is?”

...És ez az ige mindjárt a megérkezéskor élővé, megtapasztalhatóvá lett...

(Sajbenné Kalmár Ilona, Örbottyán)

GYEREKREJTVÉNY NÉVKERESŐ

Kedves Gyerekek!

Az alábbi kis párbeszédben 13 bibliai nevet (személynevek, földrajzi nevek) rejtettünk el. Nevek rejtőznek két szó között (egyik vége, másik eleje), sőt egy adott szóban is. Néha köztes írásjelek nehezítik a nevek megtalálását. Jó keresgélést!

**A helyes megfejtést küldjétek be a címünkre:
Jó Pásztor Szerkesztőség, 1431 Budapest, Pf. 171.**

**Beküldési határidő: 2020. március 31.
A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára**

Ketten beszélgetnek

- Szia! Mi már találkoztunk valahol, ugye?
- Igen. Én is emlékszem rád, ám nem tudom, honnan.
- Talán te is akkor költöztél ide, amikor mi.
- Tényleg! Le a kalappal a memóriád előtt! Hiszen jó ideje annak, hogy itt lakunk már. Azóta meg is híztam, nem jön rám a régi ruhám már.
- Kényelmesnek tűnik a cipőd. A sarka inkább közepes, nem túl magas.
- Igen, így van. A barátnőm lábán láttam ezt a fazont, megtetszett nekem is. Mivel egész nap állok, fontos a kényelmes lábbeli.
- No, én megyek, mert kissé megfáztam, ásítózom is, pihennem kell.

Előző feladványunk helyes megfejtése: MESSIÁS

Helyes megfejtést küldtek be:

Gyaraki Livia (Békés), Vári Tímea (Kiskőrös), Braun Melinda Debóra (Békés), Hégely Glória Szantina (Dunaharaszti), Sinkovicz Áron (Bp.), Sinkovcz Eliza (Bp.)

Gratulálunk!

KVÍZKÉRDÉSEK

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2020. március 31.

Címünk: Jó Pásztor Szerkesztőség, 1431 Bp. Pf. 171.

A helyes válaszok mellé kérjük beküldeni a pontos igehely megjelölést is.

1. Melyik prófétának adott az Úr egy tekercest, hogy egye meg?
  - a. Dániel
  - b. Jeremiás
  - c. Ezékiel
  - d. Hóseás
2. Milyen fegyverrel vert szét Samgar 600 filiszteust?
  - a. Sátorcövekkel
  - b. Ökörösztokével
  - c. Szamár állkapcsával
  - d. Lópatkóval
3. Mivel gyógyította meg Elizeus Jerikó vizét?
  - a. Keserű füveket dobott bele
  - b. Sót dobott bele
  - c. Ráütött a botjával
  - d. Egy fejszét dobott bele
4. Ki járt három évig mezítláb és meztelenül az Úr parancsára?
  - a. Ádám
  - b. Dávid
  - c. Jeremiás
  - d. Ézsaiás
5. Mi történ Korah-hal és háza népével, amiért illetéktelenül vitt füstölőszert az Úrnak?
  - a. Elyelte őket a föld
  - b. Megemésztette őket a tűz
  - c. Poklosok lettek
  - d. Villámcsapás végzett velük
6. Melyik király kérte 100 filiszteus előbőrét?
  - a. Saul
  - b. Dávid
  - c. Salamon
  - d. Ezékiás
7. Mi történt 27 000 arám katonával Afék városánál?
  - a. Járvány tört ki köztük, és ebben haltak meg
  - b. Földrengés rázta meg a táborukat
  - c. Rájuk omlott a várfal
  - d. Izrael katonái mészárolták le őket
8. Zakariás látomásában mi az az átok, melynek következtében bűnhődni fog minden tolvaj és esküdöző?
  - a. Egy véka ólomfedővel
  - b. Négy szárnyas állat
  - c. Egy zöld sárkány tíz szarvval
  - d. Repülő irattekercs
9. Kinek a testén levő kendőket vitték el a betegekhez, hogy meggyógyuljanak?
  - a. Jézus
  - b. Pál
  - c. Péter
  - d. Lázár
10. Kinek az ágya volt 9 könyök hosszú és 4 könyök széles?
  - a. Góliát
  - b. Saul
  - c. Anák fiai
  - d. Óg
11. Kinek volt kétszáz sekel súlyú haja, amikor megnyírták?
  - a. Sámson
  - b. Magdalai Mária
  - c. Absolon
  - d. Keresztelő János
12. A Bírak könyvében olvasunk 700 válogatott benjáminita harcosról. Mi volt a közös bennük?
  - a. Mind balkezes volt
  - b. Mind különösen magas volt
  - c. Mind vöröshajú volt
  - d. Mind kancsal volt
13. Zimri mindössze hét napig volt király. Hogyan halt meg?
  - a. Omri katonái megölték
  - b. Már túl öreg volt, mikor király lett, és már csak hét napot élt utána
  - c. Magára gyújtotta a palotát
  - d. Leesett a harci szekérről
14. Kit öltek meg egy vízbe mártott takaróval?
  - a. Jézabel
  - b. Jósafát király
  - c. Sisera
  - d. Aháb
15. Milyen égből hulló dolog végzett a Józsué elől menekülő öt emóri király seregével?
  - a. Savas eső
  - b. Tüzes kénkövek
  - c. Jégeső
  - d. Kő és hamu

Az előző feladvány helyes megfejtése:

1 – b Jegyesek voltak (Mt 1,18)

2 – d A Biblia nem említi

3 – d A Biblia nem említi

4 – a Nem tudjuk

5 – a Egy angyal beszélt, az angyalok serege az Istent dicsérte (Lk 2,9)

6 – d Nem tudjuk hányan voltak, Máté evangéliuma többes számban beszél róluk (Mt 2,1-12)

7 – c 900 (Bír 4,13)

8 – b Ezékiás (Hós 1,1)

9 – b Szin (2Móz 16,1)

10 – a Vessző (2Móz 4,2)

11 – a A Libanon-erdő palotában (1Kir 10,17)

12 – d Kővér (Bír 3,17)

13 – c 250 (4Móz 16,2)

14 – d Gyümölcséről (Mt 12,33)

Helyes megfejtést küldtek be:

53-an, lásd a keresztrejtvény-megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.

Gratulálunk!

1	2	3	4	5	6	7		8		9	10	11	12	13
14								15	16					
17						18	19				20			
		21			22					23		24		
	25			26					27		28			
29			30				31	32						
33		34		35		36				37			38	
39			40		41				42		43	44		
45			46	47		48				49		50		
		51			52				53				54	
55	56						57	58				59		
60						61		62			63			64
65			66		67					68			69	
70				71				72	73					
74						75								

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtendő igevers vízszintes 75, függőleges 29, függőleges 13, függőleges 19 és vízszintes 1 alatt található.

Megfejtendő az igevers és az igehely.

Az igevers és a rejtvényben szereplő nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes: 1. A megfejtendő igevers ötödik része 9. Nagy levelű, útszéli növény – névelővel

14. Jójákim király kancellárja volt 15. Cebóim királya a sziddím-völgyi csatában 17. Ammonita bálvány 18. Specializáció – ford. 20. Kálium, jód és terbium vegyjele 21. Pont páratlan betűi 22. Gát filiszteus királya, akihez Dávid menekült – ford. 24. A Mátra része! 25. A nátrium vegyjele 26. Etiópiából való – régi bibliai kifejezéssel 27. Arám hadvezér, akit Elizeus gyógyított meg a bélpoklosságból (Kár.ford.) – ford. 29. Szóösszetételekben: ivadék 30. Orosz folyó 31. ... – Sarézer, Nabukodonozor egyik főembere (Kár.ford.) 33. Völgy, ahol Dávid és Góliát megküzdött 35. Város, a másik neve Lúz volt 37. Juttat 38. Kettőzve: sérülés, gyereknyelven 39. A Példabeszédek 30. rész szerzője – ford. 41. Dávid felesége, aki gyermektelen maradt 43. Ennek a királynak volt napórája 45. Fésű egyenmű betűi 46. A mese vége! 48. Az egyik tanítvány 50. Főpap, aki

nél Sámuel szolgált 51. Pál munkatársa volt, aki később elhagyta őt 53. Multság 54. ÁÁÁ! 55. Erre a hegyre ment föl Mózes az Úr parancsára, hogy megtekinthesse az ígért földjét 57. Név Sém nemzetségtáblázatában (1Móz 10,27) 59. Sima egyenmű betűi 60. Kölyök – angolul 61. Az argon vegyjele 62. Spanyol és norvég autójel 63. Étélizésítő 65. Van ilyen olaj is 67. H-val az elején: gyorsan beszél 68. Az édenkert egyik folyója 70. Saul felesége 72. Város Júdában, Hebrontól északra (Józs 15) 74. Dávid király borkészleteinek felügyelője volt **75. A megfejtendő igevers első része**

Függőleges: 1. A bemenet eleje! 2. S-sel az elején: ebből a városból szöktettek maguknak feleséget a benjámini férfiak 3. Lea szolgálója 4. Lopakodik 5. Ókori népcsoport, aki a mai Erdély területén élt 6. A kamrában van! 8. Júda királya, aki lábbetegségben halt meg – ékezetek nélkül kell beírni 9. Délelőtt angol rövidítése 10. Lyuk a jégen 11. Dávid felesége volt 12. Híres romváros Jordániában **13. A megfejtendő igevers harmadik része 16. Baleset! **19. A megfejtendő igevers negyedik része** 22. Ebben a városban élt az a jómódú asszony, akihez Elizeus mindig betért vendégségbe 23. Amálekita király, akinek Saul megkímélte az életét – ford. 25. Egyiptom folyója 26. Dicséret – ford. 27. NR 28. Az első ember**

– ford. **29. A megfejtendő igevers második része** 32. Sém egyik fia – az első magánhangzón ékezetihánnal 34. Gally 36. A titán és a tenesszium vegyjele 38. A beszélő szamar gazdája 40. Jákob egyik fia 42. Jákob apósa 44. Nem túl udvarias megszólítás 47. Arab méltóság 49. Téli ruhadarab 51. Jób egyik barátja – ford. 52. Bizony 56. Ráhel szolgálója 58. Egy patak neve, amin átkelt Izrael népe a vándorlás során 59. Leveléből főzeléket készítenek 61. Város, ami Sodomával és Gomorával együtt elpusztult (5Móz 29) 63. Tempósan megy 64. Sámuel anyja 66. A hét vezér egyike 67. Pára! 68. Néma patt! 69. Porosz páros betűi 71. Oxigén és jód vegyjele 73. Egy páratlanujjú patás állat

Beküldési határidő: 2020. március 31.

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

Ha vallja valaki, hogy Jézus az Isten Fia, abban Isten lakik, ő pedig Istenben. (1Jn 4,15)

Helyes megfejtést küldtek be:

Polányi István* (Bp.), Lomjanszki Jánosné* (Órbottyán), Jámbor Ferencné* (Debrecen), Martonné Szlepák Margit* (Tahi) Sáfri János* (Bp.), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Tóth Istvánné* (Dunakeszi), Pető Albertné* (Budakeszi), Gyarak Mihályné* (Bp.), Marton Elemér* (Lénárdaróc), Hégyel Béláné* (Békés), Gulyás Ernőné* (Bp.), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Székely Irén* (Bp.), Szűcs Csilla* (Békés), Boemányi Jánosné* (Kiskőrös), Szirbucz Mihályné* (Kétegyháza), Dajka Péter* (Mikepércs), Kovács Sándorné* (Miske), Lisztes Tibor* (Berettyóújfalú), Sándor Mária* (Bp.), Laskoviczné Pintér Etelka* (Isaszeg), Hégyel Ferenc* (Dunaharaszti), Nagy Sándor* (Derecske), Laczkovszki Jánosné* (Bp.), Török Sándor* (Debrecen), Vincze Jolán* (Domoszló), Vári Györgyné* (Kiskőrös), Marton András* (Bp.), Schmal Henrikné* (Balatonszemes), Lomjanszkiné Torgyik Zsuzsanna* (Kiskőrös), Ecsedi Istvánné* (Érd), Gál Miklósné* (Tard), Szegedi Gyuláné* (Kiskőrös), Braun Lajosné* (Békés), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalú), Beneiné Szabó Márta* (Hajdúsámson), Nyári I. Lászlóné* (Kaposvár), Jámbor Ferencné* (Debrecen), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Vajda Jánosné* (Orgovány), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Hodoszó Jánosné* (Méhkerék), Varga Lajosné* (Isaszeg), Kovács Sándorné* (Kiskőrös), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Spangenberger Rudolf* (Kömlő), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Dan János* (Békés), Gyarak Lászlóné* (Békés), Horváth Jánosné* (Fadd), Döme Károlyné* (Zirc), Polányi Károlyné* (Bp.), Krizsanyik Mária (Nógrádmegyer), Révész Sándor (Veresegyház), Szűcs Leventéné* (Békés)

Könyvjutalomban részesült:

Dan János (Békés), Varga Lajosné (Isaszeg), Jámbor Ferencné (Debrecen), Braun Lajosné (Békés), Vári Györgyné (Kiskőrös),

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldjük el.